

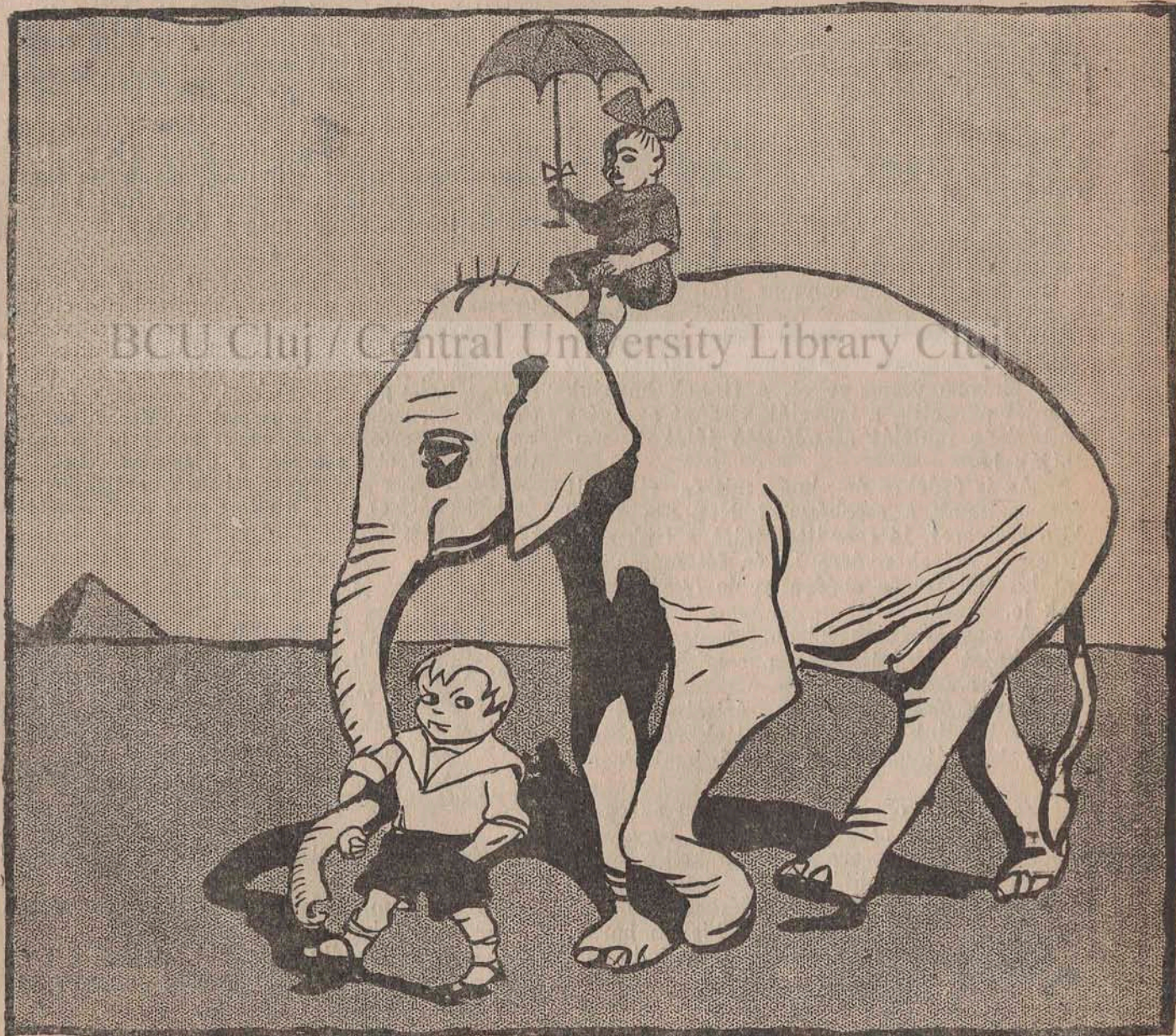
UJ CIMBORA

Az Uj Cimbora Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

Meleg van most a sötét Afrikában is, de Zolika és Dueika, a bátor sivatagjárók, nem ijednek meg egy kis kánikulai forróságtól.

Kérjük hátralékos előfizetőinket, hogy előfizetésüket mielőbb rendezni sziveskedjenek, mert különben a lap küldését részükre kénytelenek leszünk beszüntetni. Előfizetőink pontoságától függ a mi zavartalan megjelenésünk is. Amennyiben lennének olyanok, akik kis lapunkat nem tartandák meg, úgy kérjük az eddigi számok ellenértékét kiadóhivatalunknak beküldeni.

APRÓSÁGOK, TARKASÁGOK

A gödöllői jamboree örökre felejthetetlen élménye lesz azoknak, akik ott megfordultak, akár mint cserkészek, akár mint látogatók. A külföldi ujságírók a Mosolyországának nevezték el a cserkész világtábort. Csupa jókedv, csupa kacagás mindenfelé. A cserkész színházban egymás után lépnek fel a különböző nemzetek cserkészei. Mindenik csoport valami jellegzetes mutat be a hazájából. Az angolok történelmi játékokat, az írek hinkozó versenyeket, a finnek hazájuk filmjét pergetik, a franciák viszont az egész emberiség multját szemléltető játékot mutatják be.

Az is érdekes ám, hogy mit és mennyit fogyasztanak a cserkészek? Naponta 13500 kiló kenyeret, 14 ezer liter tejet, a fiuk mindennapi vajaskenyérré 13 és fél mázsa vajat kennek fel és ebédre nyöle ökröt vágna-
nak le.

A nagykorúsiak három vaggon árvalány haját ajánlottak fel a cserkészkalapok díszítésére.

Kíváncsian várjuk az értesítést, hogy kis cimboráink közül kik vettek részt, illetőleg, kik látogattak el a világjamboreera?

* * *

A londoni orvos-kongresszuson az egyik orvosprofesszor arra hívja fel a figyelmet, hogy a napfürdőzésre vigyázni kell, mert a mértéken túli napsütés a bőrszöveteket megromgálja és rákos megbetegedéseket okoz.

Eppen ezért, vigyázzatok kis cimborák, a fürdőzés alkalmával nagyon sokáig ne légtessétek magatokat a nappal.

* * *

A Székely Ujság írja, hogy Pelle István, a világhírű tornász legutóbb Kézdivásárhelyen mutatta be azokat a mutatványokat, amelyekkel a Los angelesi világ-olimpiászon első díjat nyert. De nemcsak Kézdivásárhelyen volt Pelle, hanem Szatmáron, Nagybányán, Nagyváradon és Erdély többi városában is és mindenütt nagy szeretettel és lekésedéssel fogadták. Most Bukarestbe hívják, mert a király is látni akarja világhírű mutatványait.

* * *

Emlékeztek rá? Nemrégem irtunk a gyógynövények hasznáról. Most írja az Ujság, hogy a székfűvirág olyan értékes gyógynövény, hogy ezentul úgy fogják termelni, mint a répát, meg a dohányt.

*

Kertészkedő kis cimboráinknak üzeni az öreg kertész bácsi, hogy a nefelejcs-magvakat még ebben a hónapban el kell vetni. Aztán majd ősz végén székülni. Azonkívül meg kell kezdeni a virágmag gyűjtését is. A harangvirág-, árvácska-mag már meg is értek. Most jön a törökszegfü, a pehunia, a portulánka, cínia, mahónia stb. magvak gyűjtése. A virágmagvakat szellős, de nem napos helyen kell a száritani és tartani. Ugyszíntén a gyógynövényeket.

Szedtetek-e alkácvirágot, bodzát, székfűvirágot és hársfát télire? Hársfát még mindig lehet. A többi már elvirágzott.

A cigány gubája

A szomszéd faluba levelet viett a cigány. Erős hideg volt, mely ellen csak egy rongyos guba védte. Mellette megy el nyalkán és hetykén a huszár. Tréfásan kiált oda a lova hátáról a cigánynak:

— Rongyos a guba more!

— A guba csak jó volna — feleli a cigány, — de azs idő nem hosszá váló . . .

*

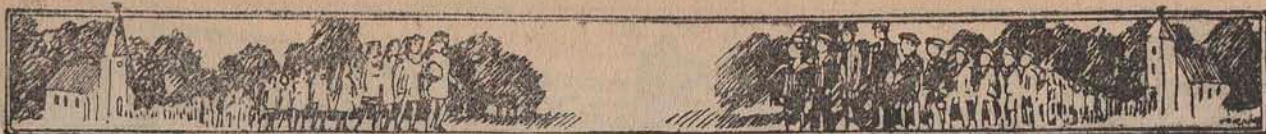
Mariska azzal diésekszik, hogy ő már a főzéses is ért.

— Aztán mit tudsz már főzni? kérdezik tőle.

— Mit? mindent! Például tojást is.

— Na és meddig kell főzni a tojást?

— A tojást? Hát addig, amig puhára nem fő a héja — válaszolt Mariska.

Tiszteld szüleidet

Irta: Pósa Lajos.

Hogy sokáig élhess:
Tiszteld szüleidet,
Apádat, anyádat!
Miatad ne szálljon
Szívükbe soha se
Fekete bubánat.

Kik nappalá teszik,
A te jóvotodért,
Még az éjszakát is:
Áldja meg az Isten
Mind a két kezével
A lábuk nyomát is!

A szegények építőmestere

Irta: Jo Mihali.

„Az ott az ég, édesanyám?” kérdezte a kis Misi, amint kék zubbonyában a pincelakás lépcsőjén üldögélt s nézegette azt a tenyéryi kékséget, amely a hatalmas házóriások között kikukucskált. „Fölém annak is hívhatod”, felelte anyja, aki az udvaron ruhát mosott. Szegény, öreg asszony volt, az élet elfeledtette vele a gyöngéd szavakat. Azért beszélt oly ridegen, de másként érzett. Misi sokáig figyelmesen nézte az eget s aztán megkérdezte: „Megtudnád-e mondani, édesanyám, süt ma a nap?” Anyja a magasba tekintett. Misi melléállt, kötényébe fogózott s ő is fölfelé nézett. Így álltak egy darabig. Anyja végül is bevallotta: „Nem látom. A mi szűk udvarunkra sohasem süt a nap, Misi.” „Miért nem süt nap a mi szűk udvarunkra?” kérdezte Misi. „Mert a nagy házak felfogják a napot a szegények elől, fiacskám” válaszolta anyja s kimosta Misi ingecskéjét. Csak ez az egy inge volt. „A város szűk, a szegényeknek pedig nincs pénzük. Nem tudják a kilátást megfizetni!”

Misi, mintha szíven ütötték volna, az udvar közepére szaladt sápadt arcát a sötét ablakok fölé emelte és tonka szakadtából kiáltott: „Nyissátok ki emberek!” „Nem hallgatsz el mindjárt! — feddte anyja — Istenem, mi nem jut egy ilyen gyermek eszébe!” De Misi kiáltására kinyíltak az abla-

kok s a szegények kidugták a fejüket hogy lássák, mit akar ez a kis fickó. Ott állott Misi elnyítt ruhácskájában, mint egy vidám folt a kék égből azon a szomorú udvaron s kiáltotta: „Házakat akarok építeni emberek, de úgy, hogy körülötte ég legyen és napsugár.” Az emberek betették ablakaikat s kinevették gyermeki együgyűségéért. De volt egy okos, öreg ember a házban s annak, amint lenézett a kis fiúra, végigfolytak a könnyek arcán és így imádkozott: „Jóságos Istenem, tedd őt építész mesterré, hadd hirdesse égi jóvotodat.”

S a jó Isten, aki minden tiszta kívánságot meghallgat, magához hívott egy angyalt és így szólt hozzá: „Kiszemeltem magamnak egy építőmestert. Misinek hívják. Eredj hozzá és védelmezd. Egy nagy bérkaszárnya szűk udvarában lakik, mindjárt megmutatom neked.”

Igy küldte le Isten őrző angyalát a gyermekhez, hogy láthatatlanul mindig mellette legyen, mint a legjobb barátja. Mikor aztán Misi eléggé megnőtt és megerősödött ahhoz, hogy valamilyen iparágat megtanuljon, az angyal fülébe sugta: „El ne felejtse, amit ígértél.” S azzal homlokon csókolta, kiterjesztelte fehér szárnyait s repült vissza Istenhez. Misinek ezentúl egyedül kellett a lábán megállni. Kőműves akart lenni.

Édesanyja új inget és új kék zubbonyt varrt neki s elbucszott tőle: „Isten áldjon meg Misi!”

Igy lett aztán Misi kőműves, de amellett jó pajtás is volt. Nem irtózott semmiféle munkától s úgy hordta a téglát hátán, mint-ha különös öröme telmek benne. Mindig a legmagasabb létrákon világított kék zubbonya s gyakran énekelt, vagy fütyörészett. Mikor pedig a vállalkozó megkérdezte: „Ki az a kék zubbonyos fiatalember, akikor társai nevettek és így szóltak: „Ez az a Mihály, uram, aki nekünk mennyei hajlékot akar építeni.”

Erre a beszédre érdeklődni kezdett a vállalkozó a fiatal munkás iránt s nemsokára magához hívatta. „Szeretnéd kitanulni nálam az építő mesterséget? Ugy látszik, téged más fából faragtak. Azt akarom, hogy derék ember váljék belőled.”

„Igen, uram, én mindent meg akarok tanulni, ami ehhez a pályához szükséges, mert én a szegények építő mestere akarok lenni.”

A vállalkozó jó indulatú ember volt, nem nevetett ezekre a szavakra, hanem komolyan megkérdezte, hogyan akarja tervét megvalósítani. Misi így válaszolt: „Ala-

csony házakat akarok építeni, hogy ne sötét udvarok, hanem az ég vegye körül őket s ne lakjanak az emberek rosszlevegőjű szobákban egymás fölött. Meg akarom győzni az embereket, hogy meg kell építenem ezeket a házakat, mert a nap nem süt be a szűk udvarokra!”

Babarózsa

A kertből jött a kis Rózsi,
Keblen egy csöpp virág diszlett.
„Hol vetted?” Nem ludolt szólni,
Csak mosolygott: arra, ott ni,
Van még több is, siess nézd meg!

Már indult is, de én kértem:
„Ne fuss . . . Alj meg egy-kél szóra!”
„Kicsi az a virág!” véltem.
S ő kedvesen felelt nekem:
„Ticsi Lócsi, ticsi lócsa!”

Ugy mosolygott mind a kettő;
Szemük, arcuk, szinte fénylett,
Mint bűbajos szép virágló,
Sugár hűtő, mosolyt kellő,
Viráglermő gyermektélek.

Bucsu! intell . . . Keblen diszlett
Fehéren a babarózsa,
S a keblében drága kincset
Hordott; boldog gyermek szívet . . .
. . . Kicsi Rózsi . . . Kicsi rózsá!

Föld alatt, föld felett

I r t a : L á s z l ó M a r c e l l a

— Az emberek házakban laknak. Egyiknek kisebb háza van, a másiknak nagyobb. Van olyan, aki tíz házat is rak egymás tetejébe, de azért ez csak egynek számít.

— És minden embernek van háza? kérdezte egy kicsi figura.

— Nem éppen. Mert van olyan ember, akinek van vagy három háza, de nagyon sok olyan is van, akinek meg egy sines. Ezen már én is gondolkoztam, hogy talán jobb lenne, ha mindenkinek legalább egy háza lenne.

— Erdők, mezők, hegyek váltakoznak a föld felszínén. Patakok, források, folyók épp úgy vannak a föld felett is, mint a föld alatt.

Az erdők tele vannak madárral, a madarak már nem olyanok, mint az emberek... Sokkal kisebbek. Lábuk van, de kezük nincs, ehelyett szárnyuk van, amellyel a levegőben röpködhetnek. Ezek is igen vidám teremtsései az Istennek. Trilláznak és esicseregnek. A Nagyerdőn, most, hogy eljöttem, volt egy nagy ünnepség. Pintyőke kisasszony tartotta az eljegyzését és a virágok mesélték a parkban, hogy a Nagyerdő összes madarai ott voltak ezen az ünnepségen, mindenki nagyszerűen mulatott, Cinege ur még be is pityókázott egy kissé, fényes jókedvében mind csak ezt énekelgette:

Báresak ez az éjszaka,
Szentgyörgynapig tartana.

A mezőkön, réteken és a kertben százszinű virág tarkállik. A parkban is, ahol én lakom, szebbnél-szebb virágok illatoznak.

A virágok is emberek? kérdezte meg az eladó sorban levő figura.

— Nem, a virágok nem emberek. Mert, amíg az embereknek kezük-lábuk van, tetszésük szerint járhatnak, ahova akarnak, addig a virágok éppen úgy, mint ti, az ásványok, egyhelyhez vannak kötve és el nem mozdulhatnak.

— És a színük milyen? — szakította meg

Szökőkut szavait az a figura, amelyik mindennek a színére volt kíváncsi.

— A virágok ebben is nagyon hasonlítanak az ásványokra. Amíg az emberek feketék, vagy fehérek, addig a virágok között minden elképzelhető szín megtalálható, éppen úgy, mint ti köztetek, az ásványok között. Van amelintlila, topázsárga, rubinvörös, opálfehér, türkiszkék, smaragdzöld és gránátpiros színű virág.

— Jaj, akkor a virágok igen szépek lehetnek — mondták mind kórusban a cseppkőfigurák. És vágyakozva gondoltak a földfeletti, gyönyörű napsugaras világra, ahol a kék ég úgy borul a földre, mint egy nagy kékselyem palást, színpompás százszinű virág nyílik a mezőkön, a kertekben. És az erdő fái között madarak röpködnek. Milyen érdekes lények lehetnek a madarak, se nem olyanok, mint a virágok, se nem olyanok, mint az emberek, mégis élnek, s fenn röpködnek a levegőben. Az emberek bizonyára nagyon boldogok a földfeletti világban és megelégedetten élnek. Óh, ha ők is olyan fürgé lábakon járhatnának, mint Szökőkut, de fel is mennének a föld felszínére az emberek közé! Dehát ők úgy voltak megteremtve, hogy ahol megszülettek, onnan el nem mozdulhattak soha. Bubánatos szomorúsággal néztek maguk elé.

Szökőkut felhasználta az alkalmat, hogy a cseppkőfigurák nem figyelnek rá, s kiosont a cseppkőbarlang száján.

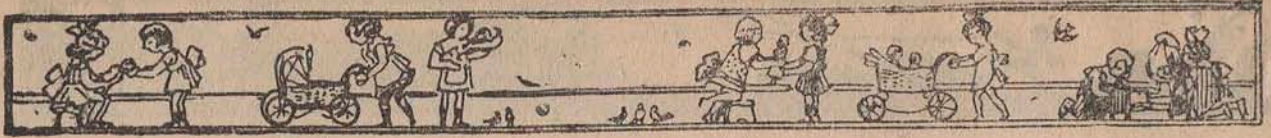
További utakon.

Most aztán fürgén iramodott tova Szökőkut, nehogy még más helyen is feltartóztassák, mert még nagy utat kellett megtennie.

Néhol csábos Aranyszemek csillogtak rá, máshol a szelidképű Ezüstcsillám marasztotta:

— Pihenj meg nálam jó Szökőkut és meséld el honnan jössz, hová mégy?

— Jaj sietek, nem érek rá megpihenni!

— válaszolta az. Három nap múlva lesz az esküvőm Hajnallal, az ég szépséges leányával — és máris egy mérfölddel iramodott tova. Szigoruan elhatározta magát, hogy amíg a rokonaihoz nem ér, nem néz sem jobbra, sem balra. Nem áll szóba senkivel, majd csak ha visszafelé jön. Kőszénországban azonban annyi

sok érdekes dolgot látott, hogy még sem tudta megállni, hogy legalább egy kicsit szét ne nézzen.

(Hogy mi volt az a sok minden érdekes dolog, azt mindjárt a második könyv elején el fogjuk mondani.)

Vége az első kötetnek.

Csevegés Tudóka Ferkóval

A CSERKÉSZETRŐL.

— Annyi sokat hallunk mostanában a cserkészekről édes apukám, hogy szinte tele van vele a világ, de én nem tudom, hogy mi is háttullajdonképpen a cserkészlet. Szeretnék tudni erről valamit.

— Jó kérdés ez fiam éppen most, mikor Gödöllőn tartják a világraszóló nagy táborozásukat, jó lesz neked is egyet-mást tudni a cserkészetről. A cserkészlet olyan társadalmi intézmény, mely a természet megismeretése és megszerettetése által jellemes, becsületes, önálló honpolgárokat akar nevelni a hazának és az egyetememes emberiségnek.

— Ki szervezte meg a cserkészletet édes apám? Okos és kedves bácsi lehetett, akinek ilyen nemes gondolata támadt.

— A cserkészlet megalapítója Baden-Powell Robert angol lord, fiam, aki most meg is jelent a világ jamboreen, mint főcserkész. Ő tapasztalta ugyanis azt, hogy az angol-bur háború alkalmával milyen jó hasznát lehetett venni a gyakorlati ifjúságnak, azok látták el a segédszolgálatot. Mikor hazatért, otthon maguköré gyűjtötte a környék árva, hontalan, kóbor gyermekeit és bizonyos szabályok szerint a szabadtermészethez és egészséges munkához, ügyességhez szoktatta őket. Ezen munkásságáról 1908-ban könyvet írt, melynek nyomán nemsokára Európa többi államában is megszervezték a cserkészletet. Ma már az egész világon ismerik ezt az eszmét és igen sokan szeretettel hódolnak is neki.

— Bizonyára megfelelő szabályok is

vannak, ugye édes apám? különben nem is lehetne rend közöttük.

— Igen fiam. A cserkészletnek 10 törvény a gerince és pedig: I. A cserkész egyenes lelki és feltétlenül igazat mond. II. A cserkész híven teljesíti kötelességét. III. A cserkész, ahol tud, segít. IV. A cserkész minden cserkészt testvérnek tekint. V. A cserkész másokkal szemben gyöngéd, magával szemben szigorú. VI. A cserkész szereti a természetet, jó az állatokhoz és kiméli a növényeket. VII. A cserkész föllebbvalónak jólélekkel és készséggel engedelmeskedik. VIII. A cserkész vidám és meggondolt. IX. A cserkész takarékos. X. A cserkész testben és lélekben tiszta.

— Ez gyönyörű, bárcsak minden gyermek betarthatná, édes apám!

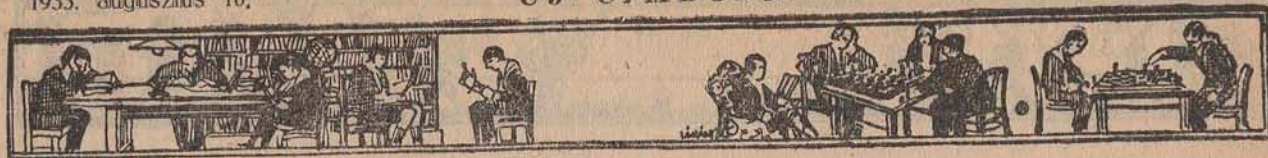
— Nem is jó cserkész az, aki a fenti szabályokra fogadalmat tesz és azt egyik másik pontjánál megszegi, az olyat nem szeretik ám a föllebbvalói.

— Most még csak azt szeretném tudni, hogy miképpen élnek és mivel foglalkoznak a cserkészek.

— Törvények szabályozzák a cserkészlet minden cselekedetét fiam, azt kell betartaniuk. Télen cserkészotthonukban bizonyos ügyességeket gyakorolnak; csomókat, távjelzést, térképjelzést, főzést, első segélynyújtást baleseteknél és még sok más hasznos ügyességet. De az igazi cserkészlet legszébb élete a táborozás.

— Hát az hogy tősténik, édes apám?

— A szabadban sátrat vernek fiam és

a körül tartózkodnak. Ott mindenkinek részt kell venni a munkában. Közös munkát közösen végzik; főzés, mosás, közös játék, őr-állítás, sátorverés stb. A táborban nagy rend és fegyelem uralkodik közöttük. Minden cserkésznek szigorú munkabeosztása van, családokba, falvakba tömörülnek és őr-ülnnek, vezetőjüknek készséggel engedelmeskednek.

— És kik lehetnek a tagjai a cserkészeknek.

— Minden 8 éves fiú vagy leány tagja lehet egész felnőtt koráig.

— Ilyen nagy táborozás alkalmával én is szeretnék közöttük lenni édes apám.

— Meghiszem azt, fiam. Az nagy élvezet és szórakozás lehet, de sokat kell ám addig dolgozni, míg valaki kiérdemli azt, hogy egy világtáborozáson részt vehessen.

— Én nagyon szeretném látni a többi cserkész testvéreket is, az angolokat, a franciákat, kínaiakat, japánokat és másokat, mindet, hogy milyenek lehetnek azok.

— Gondom lesz rá fiam, hogy te is cserkész lehess, ha jól viseled magad és engedelmes, szófogadó gyermek leszel és majd te is olyan gazdag emlékekkel fogsz a jamboreeről visszatérni, mint most azok ott a gödöllői táborozás után.

Baczoni János.

ÉDESANYA POSTÁJA

A gyermek egészsége

Írja: Dr. Steuer Jenő

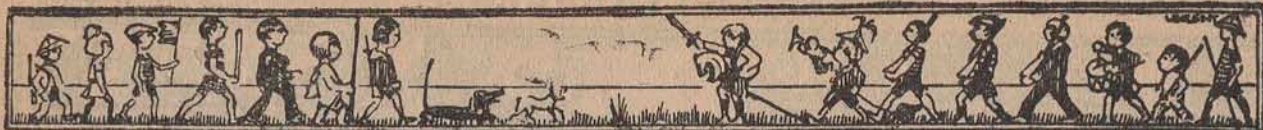
A nyár igazi örömeit mégis csak a napnak köszönhetjük. Ilyenkor minden a nap fénysugárözönében fürdik. A levegő lágyága, a folyóvizek melege, a lenge szél, amely igazában csak üdit és egyáltalán nem sért, a szabad lég- és vízfürdő, mindez a nap hősugarainak köszönhető.

S ami ezeken kívül és felül hangulatunkat emeli: a természet pazar színpompája, az meg a nap vegyhatású sugarainak az eredménye.

Joggal állíthatjuk, hogy ez a hatalmas égi test minden földi lény számára a fő életforrás.

A napból a fénnel kisugárzó energia ugyanis mindenüvé széthatal és az életet mindenütt megindítja. Ember, állat, növény életét és életképességét a vázukba, illetve szervezetükbe jutó napsugarak serkentő hatásának köszönhetik. A napsugár csíráztatja ki a magot és csalja a föld színére a kis palántát. A napsugár fakasztja a rügyet, a rügyből a bimbót, a bimbóból a virágot. Termést érlel a virágból és gyümölcsöt a hozzája tartozó magvakkal. Ezekben az új magvakkban azután megint csak a napsugarak rejtőzködnek. Inkognitóban, azaz elváltozott formában. Abban a képességben, vagy mondjuk: felkészültségi állapotban, amellyel a talajba jutva új formába szökik, kicsirázik. Ez a fejlődőképesség minden egészséges magot, minden élő, egészséges sejtet jellemez. Nem egyéb ez a tulajdonság, mint a nap fényenergiájának a magba vagy sejtbe elrejtett, láthatatlan változata.

Ez a testünk külsejére zuhogó napfény egyesülve a táplálékul elfogyasztott, naptól besugárzott növényekkel és gyümölcsökkel jelenti azt a fényözönt, amellyel szervezetünk nyáron át megtelődik. Ez a napfénnel telődés szinte egész évre szóló és elengedhetetlenül szükséges a szervezet életműködésének normális lefolyásához.

Két nap

Mondtam én már nektek
Gyermekek egyet s mást
Lacikáról,
Anyjámak egyetlen
Szemefényéről,
Kiesi fiáról.

Most is róla mondok
Nem nagy históriát,
Kis esetet.
Ez veled is Gyurka,
Te veled is Pista,
Megeshetett.

Hogy esik az eső
Nap-nap után nagyon.
Sokat esik,
Falun és városan.
Sár, pocsolya, víz van.
S megeshet,
Hogy nemcsak a gyermek,
De még a felnőtt is
Sárba léphet.

De a mi Lacikánk,
Ahogy megy az utcán
Az már botrány.
Nézte ő az utat,
Tócsát, vizet, sarat;
Szent igazság.
Am el nem kerülte,
Lábát nem féltette,
Sárba, vízbe tette,
Anyja nem nézhette,
Szigorúan vette.
S rákiáltott:
„Ilyen rossz gyermeket,
Ki pocsolyába megy,
Már ki látott?
Más gyermek kerülí,
Cipőjét kiméli,
A jó utat nézi,
Azt keresi.
De az én kis fiam,
Beh rossz a szokása.
Megy a vízbe, sárba.“
Szól — és haragosan
Néz a kis fiára.

Szomorú anyuka
S hogy látja Lacika,
Hozzá szalad:
— Nézze csak Anyuka,
Ott van a napocska
A tócsába!
Mikor odaméztem
Felhőkéből bujt éppen
S rámnevetett szépen,
Ragyogott az égen.
Fent is lent is egy nap,
Nem láttam, hogy csunya
A sár és pocsolya,
Az ég volt alatta.
Hisz már olyan régen
Egy nap sincs az égen,
És most ime, látja?
Két nap süit én nekem.

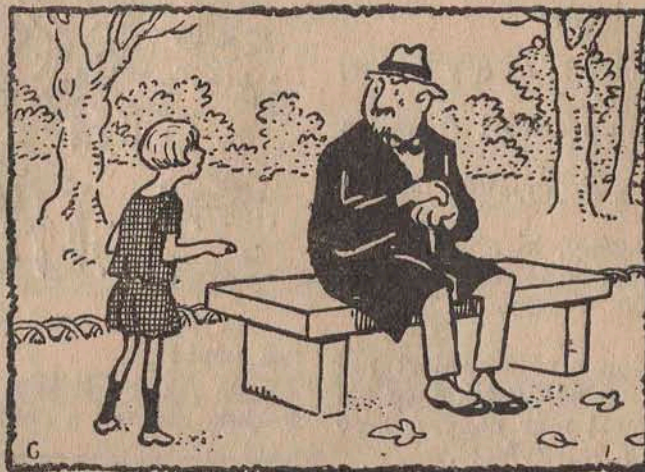
Anyukája hallgat,
Lacika ott ballag
Most mellette.
— Óh, be csunya sár van —
Mondja Laci busan.
S kerülgette.
Anyukája látja,
Hogy a fiacskája
Kedvét vette.
Mert boldog az olyan,
Ki sárban és porban
Észrevette,
Hogy Isten e földet
Bizony szépnak
Teremtette.

Kérdez az édesanya:

Vajjon mi a helyes?
Lelke mélyén kérdez
Most az anya:
Hagyni a gyermeket
Szép álmvilágba,
Aki nem úgy lát, mint
Van a valóságba.
Keresi a szépet
És lép pocsolyába.

Kláríka vajaskenyere

Kláríka: Bácsi kérem nem látta a vajaskenyereket? Még az előbb itt volt; mielőtt játszani mentem volna.

Bácsi: Vajaskenyér? Színét sem láttam, édes gyermekem.

* * *

Hát, ha Kláríka itthagya a vajaskenyereket, a bácsi viszont nem ette meg, akkor itt kell lenni ezen a képen. No lássuk, ki tudja-e nyomozni, hol lehet a vajaskenyér? Ha megtaláltátok írjátok meg, hogy hol van a Kláríka vajaskenyere.

Ahogy kis munkatársaink irnak . . .

Kedves szerkesztő néni!

Nagy örömmel olvastam, hogy üzeni tetszett nekem. Meg is mutattam öreg Pali bácsinak, hogy mit szól hozzá, hogy a szerkesztő néni így kitüntetett? Öreg Pali bácsi megpödrölte bajuszát:

— Azt az az irás, amit küldtél mind egy szikrányég tölled sült é ki?

— Hát ki más írta volna Pali bácsi? III. gimnazista vagyok már, szégyen volna, ha még egy levelet se tudnék írni.

— Soha, bizon, lehetetlen! Csóváltgatta a fejét öreg Pali bácsi.

Ezt mifelénk Szatmárba úgy mondanák: Soh se hittem volna felőled öcsém!

Az itteniek beszédét nagy figyelemmel kísérem és szorgalmasan jegyzem. Tegnap hallottam, két legény beszélgetett:

— Aggy nekem egy huszast kocsón!

— Kettő nem kéne é? évődött vele a másik.

Ezt meg a szomszédból hallottam:

— Ereggy dógodra, mert a püspök nem téged vár.

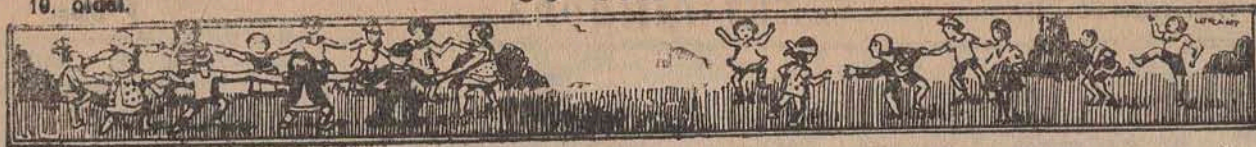
Erre a fiu visszakiáltott tréfásan:

— Brassó es vár még es hejt áll!

Az elmúlt vasárnap nagy tánc volt. A székelek nagyon szeretik a táncot. Olyan táncokat is járnak, amelyeket mifelénk nem is ismernek. Anyukával és Anny huggal mi is elmentünk. Öreg Pali bácsi velünk tartott.

— Mett többet lehet itt a táncba látni ecsém, miat öter a panorámába — és hamiskásan mosolygott.

Minden táncolóna volt valami jóizü mondása, ami anyukámat is, engemet is nagyon mulattatott.

— Ugy táncol, mint a topta! — jegyezte meg egy leányra.

— Ugy forog, mint a pereszlen.

— Keccér és essze tuggya ütni a bokáját!

— Olyan nehéz táncu, mint egy medve, vaj, mint egy köből buza!

— Mán most szeretem, mert tempóra vágják a táncot!

— Csak járjátok, csak járjátok, most a jova, ne hagyjátok!

— Az a jótáncu legény, ki a leánt úgy forgassa, hogy a szoknyája messze kirepül.

Fordíts rajta, hadd lobogjon a pántlikája.

Öreg Pali bácsit jóizü mondásaiért nagyon szeretik és senki se haragszik meg rá, akármit mond is. De most már nagyon késő van s anyukám sürget a lefekvéssel.

Zárom tehát levelem és maradok az Uj Cimbora leghüségesebb olvasója:

Horváth Árpád, III. g. o. t.

Kedves Zollika!

Olvastam az Uj Cimboraiban, hogy léged milyen nagy szomorúság ért. Azóta ismételten is sokat gondolok rád Zollika és ha elfogadnál barátodnak, szeretnék neked barátod lenni.

Mikor Miklós bácsinak mondtam, hogy neked inni fogok, rögtön azt mondta, jól teszem, csak írjak. Miklós bácsi azt üzeni fő pedig nagyon okos ember, hogy egyet se busulj Zollika, hogy levágják a lábaid, lehetsz te még így is derék, becsületes ember, akat mindenki szeret és mit érnél a két egészséges jó lábaddal, ha mindenki ujjal muhogálna rád, mert lopós vagy, meg gyilkos és a csendőrök egyik börtönből a másikba vinnének.

Terka néni én nagyon szeretem, mert jó és mondta:

„A jó Isten minden bölcsen rendez és nem tudhatjuk, hogy a testi szerencsétlenséggel nem e nagyobb lelki szerencsétlenségtől mentett meg bennünket.“

Terka néni, aki mindennap olvassa a bibliát azt mondja:

Én azt hiszem, Zollika, mi jó barátok leszünk és én még máskor is inni fogok neked, nemcsak ilyen komoly dolgokat, hanem kacagatókat is.

Minnél előbbi felgyógyulást kívánok neked.

Dégenfeld-tanya, 1933 aug. 6.

Kányádi Péter.

— Jaj de nagy munkában vannak Zsuzsa néni!

— Az ám lelkem kisasszonykám. Sulykoljuk, mossuk a ruhát.

DALOLJATOK KIS CIMBORAKI

Nádfedeles kis házikóm leégelt a héien,
Mig virágot szedegellem odakinn a réien.
Az uj ruhám odaégett, majd vesz anyám másal,
Hogy vasárnap a templomba uj ruhába járjak.

Nádfedeles kis házikóm ujra felépilem,
Az udvarál rózsafával szépen beültetem.
Piros rózsá, fehér rózsá nyílik a kertembe,
Édesapám, édesanyám gyönyörködik benne.

A MIKI EGÉR LEVELEZŐLAPOK NAGY SIKERE.

Az Uj Cimbora sajtóalapra kiadott Miki Egér lev.-lapok nagy közkezdveltségnek örvendenek nemcsak a gyermekek, de a felnőttek között is. Még a svéd hercegnek is, aki lelkes eszperantista, küldtek belőle mutatóul.

Kilenc féle lev.-lap van egy füzetben, de külön darabonként is vásárolhatók. Egy lev.-lap ára 3 Lei.

Küldhetitek annyiiszor 3 Leies bélyegben és a megrendelési árat, ahány lev.-lapot akartok venni.

SZERKESZTŐI ÜZENET:

— F. Vadnay Hermin,

Szászrégen. Levellét nagy örömmel vettük. Nem hogy nem kívántuk munkásságát, de ellenkezőleg, mindig vártuk, hogy felkeres bennünket. S most értékes küldeményének vételle után, teljes volt az örömiünk. „A hajómacska“ különösen jól sikerült. Amint lehetjük azonnal hozzuk, de a többi is jönni fog. Szeretettel üdvözöljük.

Bodnár Irma, Nagyvárad. Cikkeit igaz gyönyörűséggel olvastuk. A pedagógus találkozik benne össze az íróval. Dolgozzon, írjon még akkor is, ha nem mindig tudja írásait elhelyezni. A bornak is forrni kell, azonképpen fejlődni az írónak. Írásaival keressen fel máskor is. A rajzok ügyesek, de klisárosra csak a tussal kúszott dolgok alkalmasak. — **Székelly Irmuska, Hegyközujlak.** Megkaptuk leveledeit. „A régi történelm“ mihamar jönni fog. A többiek is rendre-rendre sorra kerülnek. Szeretettel üdvözöltük. — „Fekete szem éjszakája.“ Írását elolvastuk. Ugy látjuk, hogy van mondanivalója. Egész biztosan ír még sok kedves, vidám dolgot, amiknek a gyermeknek majd örülni fognak. Egy fontos: Mondanivalónak nem szabad terjedgőssé, bőbeszédűvé válni. Kevés szóval sokat mondani, hogy minden szónak súlya legyen, ez a stílus művésze. Látogasson meg a szerkesztőségben, szeretettel várjuk. — **Nagy Benóné, Nyárádszereda.** Drága anyanyelvű asszonyom, ha mindenki az Ön szívével gondolkodna, ha mindenki annyi lelkesedéssel támogálná az Uj Cimbora, akkor ma már 16 oldalról jarna az Uj Cimbora és nem kellene annyi sok pénzt csak a fizetési felszólítások kiküldéséért költetni. A jó Isten kicsi fiában, szemfényében adja vissza ezerszeresen, amit értünk tesz. — **Kekécs Gyuláné, Nagykároly.** A szomorú hír minket is fájdalmasan érintett. A mi drága kicsi Erzsikénk anyagszármányon elrepiült közülünk... Az idő gyógyítsa be az eltávozásával fakasztott fájdalmas sebeiket. — **Több kis cimbora**nak üzenjük, akik mesét, verset vagy rejtvényt küldtek be, hogy legyenek türelemmel, ha jó az, amit beküldtek, annak idején egész biztosan somakerül. A rejtvényt szerkesztőnek még annyit, hogy csak új s álltak szerkesztett rejtvényeket küldjenek be; már megjelent rejtvényeket lemásolni és úgy beküldeni, nem szabad. Csak új és eredeti rejtvényeket. — **Kanizsai Évike, Lázár.** No, végre, egy levél föltek is, Évikém, Rajzokat nem küldök be a szalmári rajzkülfutásra? Mivel föltek a vakációt? Várjuk hosszú beszámolókat. A szalmári rajzkülfutásra szeretettel várunk: Jenőkéit és tiéged is. — **Meslitz Andriksa, Marosvásárhely.** Megkaptátok-e a

csomagot? Várjuk hosszú leveleiteket. Jó volt-e az édesmészes? Kedves szüleideit melleg üdvözölöm. — **Kádár Zsuzsika, Miklós és Magda, P. Ujlak.** Nagy örömmel olvastam kedves leveleiteket. Ágnes tanítónénit örömmel üdvözölöm, mondjátok meg neki. Miklóska, ha itt jár majd iskolába, kenessen fel bennünket. — **Szilágyi Magduska, Haradtó.** Kicsi szived minden keserősége, bánata bennre zokog a leveleiben. Megértjük a helyzeteket, teánykiám. Havadtól elöntötte az árvíz, elpusztult mindenetek s a legnagyobb ánség előtt álltok. Hogy is tudátok kicsi szívem fizetni az Uj Cimbora? Megérti ezt a szerkesztő néni. De azért elcsüggedni nem szabad, mert ahol a veszély, ott az Isten. Lám csak, Magduska, már is akadt az Uj Cimbora támogató jó barátai közt egy jólleltü bácsi, aki járattni fogja neked az Uj Cimbora, addig, amíg újra minden jó lesz nálatok. Nos, még mindig sírsz Magduska? — **Lőrinczy István, Lugos.** Ej, ej, Pistike! Nem hiszek a szememnek. Ird meg leveledben, így van-e? — **Tombory Gabi.** Rejtvényeid álladtuk a rovatvezetőnek. Rejtzaid részvesznek a kiállításán. — **Markovits Ági.** Uj rejtvényedre hozni fogjuk. Jó volt-e a nyerevény csokládé? A rejtvény szerkesztő bácsi azt mondta, őt meg sem kinálhat belőle. — **Nagy Lorándka.** Örülünk, hogy jól fölöd a vakációt. Gondolj ittthon maradt barátaidra is s álltalunk üdvözölöd: Csécskedy Karcsit, Ligeti Gyurkát, Német Gyuszt, Kósa Gabit és Ocsit, Debreczeni Ferit, Szarka Lacit és Józsit. — **Debreczeni Ferike, Szalmár.** Rejtvényed átnézzük, belyegeid elvisszük a kiállításra. Reméljük, hogy ezután jó kis cimbora nével. — **Lapitász Gabika, Radnót.** Szeretettel gondolunk te rád is kis cimbora, várjuk leveled és rajzaidat. Ugy hallottuk, hogy ügyesen rajzolsz. Reméljük, hogy kis pajtásaid közötti tanjleszténi fogod az Uj Cimbora. — **Janovics Cuncika, Erzsébetváros.** Közöld új címédet Cuncika, hogy egyenesen odaküldhessük az újságot. — **Singer Mártuska, Szalmár.** Nagy gonddal írt leveledet megkaptam. Ird máskor is, Mártuska. Leveledben üdvözölöd Hajdu Zoltikát és gyógyulást kívánsz neki. Átdadjuk. — **Fejérdy Ildikó, Nyárádszereda.** Örülünk, hogy te is belléltél táborunkba, kicsi Ildikó. Ha szeretnél nyenni, fejtegesd szorgalmasan a rejtvényeket, egyszer bizonyára nyenni fogsz. — **Veress Zsófi, Kolozsvár.** Leveled lapzártakor érkezett, éppen alkatták szedni a nyomdász bácsike a 12.-ik számot, mikor messziről lobogtattuk feléjük a leveledet. Nyomdász bácsike, kérem, várjanak még erre az egy levélre. Nagynehezen aztán sikerült még a 12.-ik számba befenni a te leveled üzenetét is. Ird meg majd a vakációs beszámolódat, Zsófi. Várjuk a leveled. — **Makó Tivadar, Resicza.** A rejtvényed átdadtuk a rejtvényt szerkesztő bácsinak.

FEJTÖRŐ

PÓTLÓREJTVÉNY.

—del, —ándor, —énes, —ezső, —szter, —erén, —va,
—anyi, —andi, —rén, —amás, —ladár, —ma.

A helyesen kitöltött kezdőbetűk két híres magyar pillóta vezették nevét adják.

Beküldte: Nagy Lóránd.

BETŰREJTVÉNY.

Bükk ujság át

Beküldte: Markovits Ági.

T L F

Beküldte: Makó Tivadár, Resicza.

$\frac{Sz}{o}$ di ad j A

Beküldte: Singer Mária.

1. Melyik a világ legnagyobb vizesése?
2. Hol volt az első jamboree?
3. Hol született Mátyás király?
4. Ki írta az „Obsitos“ c. vidám költeményt?
5. Miért költöznek ősszel a golyák?

Megfejtési határidő: augusztus 20.

A 10.-ik számban közölt rejtvények helyes megfejtése: 1. Pótlórejtvény: Mikszáth Kálmán. 2. Molnár Ferenc. 3. Betűrejtvény: Kereszties pók. 4. Bennfentes. 5. Nevezetesség.

Megfejtéseket küldtek be: Makó Tivadár, Resicza, Kanizsai Évike és Jenő, Lazari, Karikás Ilonka, Tombory Gabriella, Singer Mária, Markovits Ági, Nagy Lórándka, Hb. Kádár Zsuzsika, Miklós és Magda, Uileacul de Cris, Fehér Kálmán, Arad, Kiss Béla, Helyben. — Nyertesek lettek: Makó Tivadár, Resicza, Fehér Kálmán, Arad, Kiss Béla, Szalmár.

A Családszövetség hírei:

Ozv. Hadady Józsefné, Szalmár. Hálás köszönettel írjuk Családszövetségünk tagjai közé. Bár mindenki ilyen szeretettel gondolna ránk, a kis cimborákra, mint Ilma néni. Tiszteletteljes kézsóknunkat küldjük.

A kiadóhivatal postája

Kis lapunkra beérkezett előfizetéseket köszönettel nyugtázzuk:

Egy évre előfizetett: Ferenczy Pál, Nagykörös, Magyar Királyi Követség, Bucuresti, Oláh Lottika, Baia-Mare.

Félfévre előfizetett: Ujvárosi Margit, Debreczeni Ferike, Loránffy Leány bibliakör, Hb. Fehér Béla, Oar. Kovács Gyula, Hb. Koczka Barnuska, Bucu. Beer Lajos, Bucuresti. Biró Olga, Odorheiu.

Negyedévre előfizetett: Kondor Gedeon, Hb. Ney Zsuzsika, Oradea, Burkovits Ica, Baia-Mare; Magyar Párt, Lakatos Pista, Báthory Zoltán, Csonthos Béláné, Hájtájer Emmike, Fleischmann Salamon, Eördögh Mányika, Hajdu Zoltán, Suciú Margit, dr. Gyene Pál, Hb. Orbán Imre és Sándor, Tg-Mures; Fejérdy Idikó, Telesdi Veress Tamás, Baló Csongor és Tünde, Mercurea-Niraj; Miklós Vilma, Cluj. Csafa Odönke, Halmeu; Tombory Gabriella, Gáspár Ede, Bartha Árpádné, Szabó Imre. Kósa Gabi és Anikó, Papp János, Bede Mihály, Patáky Duci és Zoli, Hb.

Egy hónapra előfizetett: Lőrinczy Klára, Hejmfeld Magda (2 hónap), Schroth Odön, Reszler Kató (2 hónap), Borbély József, Silan Mici és Viorica, Moskovits Lili (2 hónap), Róth Margit és Imre, Harkási Juliska, Hb.

Az Uj cimborá előzetési árai: Romániában $\frac{1}{2}$ évre 50, $\frac{1}{4}$ évre 100, egész évre 200 Lei. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 5 Lei, Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek.

Uj Cimborá szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

Nyomattott:

SZABADSÁJTÓ R. T. NYOMDABÉRETE
SATU-MARE.